

Uniunea Europeană

Uniunea Europeană este rezultatul unui proces de cooperare și integrare care a început în anul 1951, între șase țări europene (Belgia, Germania, Franța, Italia, Luxemburg și Olanda).

La baza întregii construcții europene stă voința de a lucra împreună pe baza unor interese comune. Acestea au condus la convingerea că în unele domenii se pot obține rezultate mult mai bune la nivel european decât la nivel național. Existența politicilor europene conferă unicitate Uniunii Europene pentru că demonstrează acceptarea cedării unei părți a suveranității statelor membre către instituțiile uniunii.

Misiunea Uniunii Europene este de a organiza relatiile dintre statele membre si intre popoarele acestora, intr-o maniera coerenta, avand drept suport solidaritatea.

În prezent, Uniunea are 27 membri, dintre care șase membri fondatori din 1958:

- Belgia
- Franța
- Germania
- Italia
- Luxemburg
- Olanda

Alte 21 state au aderat succesiv:

- 1973:
 - Danemarca
 - Irlanda
 - Regatul Unit
- 1981:
 - Grecia
- 1986:
 - Portugalia
 - Spania
- 1995:
 - Austria
 - Finlanda
 - Suedia
- 2004:
 - Cipru
 - Estonia
 - Letonia
 - Lituania
 - Malta
 - Polonia
 - Republica Cehă
 - Slovacia
 - Slovenia
 - Ungaria
- 2007:
 - Bulgaria
 - România

INSTITUTIILE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Parlamentul European este organul reprezentativ al celor 450 de milioane de cetățeni ai Uniunii Europene. Începând cu **13 iunie 2004**, acesta are 732 de **membri**. S-a decis că numărul maxim de parlamentari europeni trebuie fixat la 732, cu un prag minim de 5 și respectiv maxim de 99 de deputați pentru fiecare stat membru.

Alocarea locurilor în parlament are la bază o reprezentare degresivă și proporțională a statelor membre. Astfel, statele mici trimit mai mulți deputați în PE decât ar trebui dacă s-ar lua în considerare strict populațiile statelor respective. Configurația actuală a Parlamentului European a fost stabilită prin **Tratatul de la Nisa**, care conține prevederi referitoare la echilibrul puterii și procesul decizional în cadrul Uniunii, în contextul unei structuri cu 27 de State Membre.

Cele mai recente alegeri europene s-au desfășurat în 2007, în **România** și **Bulgaria**.

Împărțire			
Stat membru	Locuri	Stat membru	Locuri
 Germania	99	 Austria	18
 Franța	78	 Bulgaria	18
 Italia	78	 Finlanda	14
 Regatul Unit ¹	78	 Danemarca	14
 Spania	54	 Slovacia	14
 Polonia	54	 Irlanda	13
 România	35	 Lituania	13
 Țările de Jos	27	 Letonia	9
 Belgia	24	 Slovenia	7
 Republica Cehă	24	 Cipru	6
 Grecia	24	 Estonia	6
 Ungaria	24	 Luxemburg	6
 Portugalia	24	 Malta	5

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

Consiliul Uniunii Europene, denumit și *Consiliul de Miniștri*, reprezintă, împreună cu **Parlamentul European**, ramura legislativă a **Uniunii Europene**. Consiliul Uniunii Europene este principalul organ legislativ al Uniunii.

Consiliul Uniunii Europene nu este același lucru cu **Consiliul Europei**, care este o **organizație internațională**, complet independentă de **UE**. De asemenea nu trebuie să fie confundat cu **Consiliul European**, care este o instituție diferită a Uniunii Europene, chiar dacă foarte apropiată de aceasta.

Consiliul Uniunii Europene își are ca prim loc de întâlnire sediul de la **Bruxelles**, iar ca al doilea loc, **Strasbourg**.

Sistemul de vot

Începând cu **1 noiembrie 2004**, pragul majorității calificate este atins odată ce sunt îndeplinite două condiții:

- dacă majoritatea statelor membre se pronunță în favoarea adoptării propunerii
 - cel puțin 232 de voturi sunt pentru adoptarea propunerii, ceea ce corespunde cu 72,3% din totalul voturilor
-
• 29 voturi: Franța, Germania, Italia și Marea Britanie.	• 10 voturi: Austria, Bulgaria și Suedia.
• 27 voturi: Spania și Polonia.	• 7 voturi: Danemarca, Finlanda, Irlanda, Lituania și Slovacia.
• 14 voturi: România.	• 4 voturi: Cipru, Estonia, Letonia, Luxembourg și Slovenia.
• 13 voturi: Olanda.	• 3 voturi: Malta.
• 12 voturi: Belgia, Republica Cehă, Grecia, Ungaria și Portugalia.	

COMISIA EUROPEANA

Comisia europeană este organul executiv al Uniunii Europene, având rolul de a întocmi proiecte de legi și de a monitoriza aplicarea acestora. Comisia este un organ al Comunităților Europene, independent de statele membre, având deci un caracter cu adevărat supranațional. Sediul Comisiei: Berlaymont, Bruxelles. Comisarii acționează exclusiv la dispoziția Uniunii și nu a țărilor de origine.

European pentru comisariatul astfel compus. Comisarii sunt membri cu drepturi egale ai comisiei, reprezentând deciziile luate pe principiul colegial. Durata unui mandat este de 5 ani, începutul și sfârșitul acestuia fiind corelate cu perioada legislativă a Parlamentului European. Limbile de lucru ale Comisiei sînt - [engleza](#), [franceza](#) și [germana](#). Regulamentul de funcționare al **Comisiei Europene** este compusă la ora actuală din 27 de comisari, din care unul are funcția de președinte al Comisiei Europene. [Consiliul European](#) îl nominalizează pentru fiecare nouă comisie pe președintele acesteia, după care se solicită acordul [Parlamentului European](#). După intrarea în vigoare a Tratatului de la Nisa din 1 februarie 2003 fiecare stat membru al Uniunii Europene își delegă câte un comisar, căruia i se alocă o anumită sferă de competență politică, care după posibilități trebuie să corespundă cu autoritatea deținută de statul membru în acel domeniu politic. Consiliul European numește comisarii, după ce fiecare guvern național a propus pentru comisariat câte trei candidați. După numirea acestora se solicită apoi acordul Parlamentului Uniunii Europene conține și alte reglementări organizaționale.

Atributii

Comisia este motorul sistemului instituțional al Comunității:

- având dreptul de inițiativă întocmește proiectele de legi, pe care le supune pentru adoptare Parlamentului și Consiliului. În comparație cu organele de tip “agenda setter” întâlnite în alte sistem politice, cum ar fi în cazul guvernului federal german, comisia poate oricând să retragă orice inițiativă legislativă care încă nu a fost adoptată definitiv de Consiliu.
- în calitate de organ executiv Comisia asigură aplicarea legislației europene (directive, regulamente, decizii), execuția bugetară și realizarea programelor adoptate de Consiliu și Parlament.
- împreună cu Curtea Europeană de Justiție verifică respectarea legislației comunitare.
- în calitate de reprezentant legal al Comunității la nivel global are dreptul de a negocia mai ales tratatele din domeniul comerțului și colaborării internaționale

Viitorul Comisiei

Tratatul privind noua constituție a Europei prevede la art. I-26 alin. 5 și 6 reducerea pe termen lung a numărului membrilor comisiei la 2/3 din numărul statelor membre. Numai prima comisie, numită la intrarea în vigoare a constituției va mai fi alcătuită din câte un cetățean al fiecărui stat membru. După acest prim mandat comisia – inclusiv președintele și ministrul de externe al UE – va fi compusă dintr-un număr de membri egal cu două treimi din numărul statelor membre, cu excepția cazului în care Consiliul European nu va hotărî cu unanimitate de voturi modificarea acestui număr. Reducerea numărului de membri ai comisiei are ca scop creșterea eficienței activității acesteia, resp. a capacității de acțiune a comisiei într-o UE lărgită. Principiul rotației posturilor, conform căruia membrii comisiei micșorate vor fi aleși din rândul statelor membre, este prevăzut și în proiectul de constituție. Conform Tratatului Constituțional președintele comisiei va fi ales de parlament, la propunerea Consiliului de Miniștri, lucru care va contribui la creșterea legitimității democratice a comisiei și va întări în general poziția președintelui față de [Consiliul European](#) și [Consiliul de Miniștri](#).

Componenta Comisiei

Portofoliu	Comisar	Stat membru	Afiliere politică
Președinte al Comisiei	José Manuel Durão Barroso	 Portugalia	PSD
Prim Vice-Președinte; Relații Instituționale și Strategie de Comunicare	Margot Wallström	 Suedia	SAP
Afaceri Economice și Monetare	Joaquín Almunia	 Spania	PSOE

Vice-Președinte; Întreprinderi și Industrie	Günter Verheugen	 Germania	SPD
Vice-Președinte; Justiție, Libertate și Securitate	Franco Frattini	 Italia	Forza Italia
Vice-Președinte; Transporturi	Jacques Barrot	 Franța	UMP
Vice-Președinte; Afaceri Administrative, Bilanț și Anti-Fraudă	Siim Kallas	 Estonia	ER
Piața Internă și Servicii	Charlie McCreevy	 Irlanda	Fianna Fáil
Agricultură și Dezvoltare Rurală	Mariann Fischer Boel	 Danemarca	Venstre
Politica în Domeniul Concurenței	Neelie Kroes	 Țările de Jos	VVD
Comerț	Peter Mandelson	 Regatul Unit	Labour
Pescuit și Afaceri Maritime	Joe Borg	 Malta	Partit Nazzjonalista
Mediu	Stavros Dimas	 Grecia	Nea Dhimokratia
Sănătate și Protecția Consumatorului	Markos Kyprianou	 Cipru	Dimokratikon Komma
Dezvoltare și Ajutor Umanitar	Louis Michel	 Belgia	Mouvement Réformateur
Extindere	Olli Rehn	 Finlanda	Suomen Keskusta
Angajări, Afaceri Sociale și Oportunități Egale	Vladimír Špidla	 Republica Cehă	Česká strana sociálně demokratická
Impozite și Uniunea Vamală	László Kovács	 Ungaria	Magyar Szocialista Párt
Programare financiară și Buget	Dalia Grybauskaitė	 Lituania	<i>independent</i>
Relații Externe și Politica de Îvecinare Europeană	Benita Ferrero-Waldner	 Austria	Österreichische Volkspartei
Educație, Antrenare și Cultură	Ján Figel'	 Slovia	Kresťanskodemokratické hnutie
Politică regională	Danuta Hübner	 Polonia	<i>independent</i>
Energie	Andris Piebalgs	 Letonia	Latvijas Ceļš
Știință și Cercetare	Janez Potočnik	 Slovenia	Sveriges socialdemokratiska arbetareparti
Societate informațională și Medii	Viviane Reding	 Luxemburg	Parti populaire chrétien social
Protecția consumatorului	Meglena Kuneva	 Bulgaria	Mișcarea Națională Simeon al II-lea

CURTEA DE JUSTITIE A COMUNITATILOR EUROPENE

logo : Curtea de justitie

Curtea de justiție a Comunităților Europene, numită pe scurt și **Curtea Europeană de Justiție (CEJ)** își are sediul la Luxemburg și este organul juridic al Comunităților Europene. În sistemul politic al UE CEJ are rolul puterii juridice; denumirea corectă a CEJ ar fi trebuit să fie însă Curțile de Justiție ale **Comunităților Europene**, fiindcă între timp au apărut trei instanțe diferite.

Curtea Europeană de Justiție nu trebuie confundată cu **Curtea Europeană de Justiție pentru Drepturile Omului** cu sediul la Strassburg, care este o instituție a **Consiliului Europei**.

Rolul curții

Sarcinile CEJ sunt prevăzute în art. 220-245 Tratatul UE precum și în propriul său statut. Acestea constau în asigurarea interpretării uniforme a legislației europene. În 1989, pentru a ușura activitatea CEJ a fost înființată Curtea Europeană de Justiție de Primă Instanță (CEJ-PI) și apoi în 2004 o altă instanță, pentru probleme care privesc funcționarii publici: Tribunalul funcționarilor publici ai Uniunii Europene. De atunci CEJ nu mai este competentă decât pentru soluționarea căilor de atac înaintate de persoanele fizice și juridice împotriva deciziilor luate de Curtea Europeană de Justiție de Primă Instanță. Mai nou însă,

cu puține excepții, CEJ răspunde și de dosarele de chemare în judecată în primă instanță înaintate de statele membre ale UE împotriva Comisiei Europene.

Curtea Europeană de Conturi

Curtea Europeană de Conturi, instituită în [1997](#), examinează legitimitatea și regularitatea intrărilor și ieșirilor din [Uniunea Europeană](#) și supraveghează gestiunea financiară sănătoasă a bugetului UE.

Curtea de conturi este compusă de un cetățean pentru fiecare stat membru, numit de [Consiliul Uniunii Europene](#) cu un mandat de șase ani, care poate fi înnoit. Din [1 ianuarie, 2007](#) Curtea este compusă din 27 de membri; din motive de eficiență, Curtea poate institui *secțiuni* în interiorul ei, cu un număr redus de membri, pentru a adopta anumite categorii de relații și păreri.

Membrii își desemnează președintele Curții, care rămâne în post timp de trei ani.